

نهضت آزادی ایران

تأسیس ۱۳۴۰

نامه به مسئول امور حقوقی فرماندهی کل کمیته انقلاب اسلامی

در مورد تضییقات برای نهضت

مسئول دفتر امور حقوقی فرماندهی کل کمیته انقلاب اسلامی

بعد از سلام، بازگشت به نامه ۲۰۱/۰۳/۱۳۵۴ مورخه ۶۳/۷/۱۰ آن اداره، که در تاریخ ۶۳/۷/۲۸ به دفتر نهضت واصل گردیده است و پیرو نامه ۲۱/۶/۶۳۸ مورخه ۶۳/۶/۲۴ نهضت آزادی به ریاست کمیته مرکزی انقلاب اسلامی مراتب به شرح زیر اعلام می‌گردد.

الف: در مورد بند ۱ از نامه فوق‌الذکر نهضت درباره جمع‌آوری غیرقانونی نشریات نهضت آزادی مراتب در موارد عدیده کتباً به آن کمیته ارجاع گردیده است. و علی‌الاصول باید در اختیار اداره امور حقوقی قرار گرفته باشد. معذک به پیوست این نامه کپی مکاتبات را که طی یکسال و نیم گذشته صورت گرفته است به شرح زیر ارسال می‌دارد:

۱- نامه ۲۱/۴/۳۶۰ مورخه ۶۲/۴/۱۳ به برادر محمودی، اداره اطلاعات شهربانی جمهوری اسلامی در مورد اقدامات غیرقانونی مأموران عضو کمیته انقلاب مستقر در کلانتری ۱۳ بازار در ۶۲/۴/۸ و جمع‌آوری «بیانیه نهضت آزادی پیرامون دستگیری سران حزب خائن توده» و جلب مسئول خط توزیع جراید.

۲- نامه ۲۱/۴/۴۰۱ مورخه ۶۲/۷/۱۱ مبنی بر جمع‌آوری غیرقانونی کتب نهضت آزادی توسط مامورین واحد بازرسی نهاد ۲ منطقه ۹ کمیته مرکز در ۶۲/۷/۶.

۳- نامه ۲۱/۴/۵۰۲ مورخه ۶۲/۱۱/۱ در مورد مراجعه ۵ نفر از پاسداران کمیته مرکزی مستقر در کمیته کلانتری ۲۰ به دفتر نهضت آزادی و جمع‌آوری کتب نهضت از غرفه کتابها و ساختمان نهضت در ۶۲/۱۰/۲۱ و در مواقع متعدد به کتابفروشی‌ها و دکه‌های روزنامه‌فروشی و جمع‌آوری کتب نهضت به ضمیمه صورت مجلس.

موارد فوق تنها مربوط به دوران محدودی در سال‌های ۶۲ و ۶۳ می‌باشد. در طی سال ۶۱ نیز موارد عدیده ای به وقوع پیوسته است که در هر مورد مراتب جداگانه با ذکر جزئیات به کمیته مرکزی اطلاع داده شده است که برای جلوگیری از اطاله کلام به ذکر شماره و تاریخ نامه‌ها اکتفا می‌گردد:

(۶۱/۷/۲۰)۲۱/۴/۲۷، (۶۱/۴/۳۰)۲۱/۴/۲۱۱، (۶۱/۴/۲۳)۲۱/۴/۲۰۷

ب: ایجاد مزاحمت برای افرادی به ساختمان نهضت تردد می‌کنند.

این قبیل مزاحمت‌ها به شرحی که در نامه‌های گذشته آمد به کرات مشاهده گردیده است و مراتب در هر مورد بلافاصله به کمیته مرکزی اطلاع داده شده است. این اطلاع از آن جهت بوده است که اولاً حفظ امنیت شهروندان به موجب قانون بر عهده وزارت کشور و نیروهای انتظامی وابسته به آن وزارتخانه، از جمله کمیته مرکزی انقلاب اسلامی می‌باشد. ثانیاً در اکثر و یا شاید تمامی موارد، مزاحمان و متخلفان خود را

مأمورین کمیته‌های انقلاب اسلامی معرفی می‌کرده‌اند. و جز در موارد استثنایی کارت شناسایی و برگ مأموریت خود را ارائه نداده‌اند و در برابر درخواست افراد مبنی بر ارائه کارت هویت، اسلحه کمری خود را، معرف خود معرفی کرده‌اند. اعمال این قبیل رویه‌ها، برای مقامات واضح است که مردم بی‌سلاح در برابر افرادی که خود را بدینگونه معرفی بنمایند چاره‌ای جز تسلیم و تمکین ندارند زیرا می‌دانند فقط مأموران انتظامی، اعم از کمیته و بسیج و سپاه و شهربانی می‌توانند آشکارا سلاح به کمر بسته و آن را با خونسردی تمام به مخاطبین خود عرضه نمایند. و لذا این فرض که مراجعه‌کنندگان مأموران رسمی هستند چندان هم بی‌پایه نمی‌باشد.

ثالثاً: رسیدگی به این قبیل اعمال و اینکه چه کسانی مرتکب این گونه اعمال خلاف می‌شوند و ارجاع آن به مقامات قضایی کشور و اینکه آیا اینها واقعاً به کمیته‌ها وابسته هستند و آیا برحسب مأموریت رسمی و یا غیررسمی دست به این قبیل اعمال می‌زنند بر عهده مقامات مسئول کمیته مرکزی انقلاب است و به همین دلیل نهضت با مشاهده اینگونه اعمال مراتب را به کمیته مرکزی و یا شهربانی کل اطلاع داده است. مسئولان کمیته مرکزی تا به حال نهضت را از اقدامات خود در این باره مطلع نساخته‌اند و خوشبختانه این شاید اولین باری باشد که یک نهاد مسئول در کمیته مرکزی بطور جدی درصدد پیگیری قضیه و کشف مراتب برآمده است.

رابعاً: به دلیل رعب و وحشتی که اینگونه اعمال در مردم ایجاد می‌نماید کسانی که مورد مراجعه قرار گرفته‌اند چون اکثراً هنوز به رسیدگی عادلانه و حفظ امنیت خود اطمینان ندارند، اجازه نداده‌اند که نام و مشخصات آنها در این گزارش بیاید و ما برای توجه به اصل مسئله مورد بحث چند نمونه را ارائه می‌دهیم و نمونه‌های دیگر به یک دادگاه صالحه ارائه خواهد شد.

مورد اول: در اوایل بهار سال ۱۳۶۳ فردی که خود را "مهرجو" و مأمور کمیته تهران پارس معرفی نموده است به آدرس ثبت شده اتومبیل ملوک مهاجری نراقی، همسر آقای دکتر رضا صدر (وزیر بازرگانی در دولت موقت و شورای انقلاب) مراجعه می‌نماید و بدون آن که کارت هویت و یا حکم مأموریت خود را ارائه دهد، مقصود و منظور خود را از مراجعه و بازجویی تحقیق درباره مالک و مستاجر بیان می‌نماید و شروع به سؤالاتی از خانم صاحبخانه، مادر خانم مهاجری نراقی، که زنی سالخورده بوده و بالای هفتاد سال سن دارد، می‌نماید. خانم صاحبخانه که هراسناک بوده است به او می‌گوید من از کسانی که اسلحه داشته باشند می‌ترسم. نامبرده اسلحه کمری خود را نشان می‌دهد و می‌گوید من نیز اسلحه دارم. نامبرده از بهار تا اواخر تابستان مرتباً و به کرات به آدرس فوق مراجعه نموده و طبق یادداشت ضمیمه که به خط آقای مهرجو است اطلاعات درباره اعضای خانواده جمع‌آوری می‌نموده است. در یک مرحله، آقای حاج باقر مهاجری نراقی، برادر خانم مهاجری نراقی را به کمیته تهران پارس احضار می‌کنند و طی یادداشتی از وی می‌خواهد که عکس و مشخصات خواهران و برادران خود را به فرد فوق‌الذکر در کمیته تهران پارس تحویل دهد. وی در برابر مقاومت صاحبان عکس و مشخصات مجدداً به آدرس فوق مراجعه و با اصرار آدرس‌ها و شماره‌های تلفن خواهران و برادران را می‌گیرد و به دنبال آن به منزل یکی از آنان مراجعه می‌کند و درباره اتومبیل خانم نراقی تحقیق می‌کند و می‌گوید این اتومبیل مورد سوءظن است. نامبرده همچنین به همسایگان منزل اشخاص فوق‌الذکر مراجعه و پرس و جوهایی می‌نماید. پس از

مراسم تاسوعا - عاشورای حسینی در ساختمان نهضت آزادی در ۹ و ۱۰ محرم سال جاری، افرادی به نام مأموران کمیته سعدآباد به منزل موجر محل مسکونی آقای دکتر رضا صدر مراجعه نموده و درباره مالک اتومبیل رنوی نخودی رنگی که به خانم مهاجری تعلق دارد تحقیق می‌نمایند. هفته بعد شخصی به نام حسن کمالی، از کمیته سعدآباد مجدداً به منزل موجر مراجعه و سؤالات بیشتری می‌نماید. در همان روز شخصی که خود را پوپان فر معرفی می‌کرده است، به منزل آقای دکتر رضا صدر تلفن می‌زند و درباره کسانی که از اتومبیل ایشان استفاده می‌کنند تحقیقاتی می‌نماید. و سپس نامبرده می‌خواهد که آقای دکتر صدر، با کمیته سعدآباد تماس بگیرند. آقای دکتر صدر همانروز با کمیته مزبور تلفنی تماس می‌گیرند و مطلب را پیگیری می‌نمایند. به ایشان جواب می‌دهند که در کمیته مزبور دو نفر به نام پوپان فر وجود دارد. باید اسم اول او را بگویید. آقای دکتر صدر شماره تلفن‌های محل کار خود را به کمیته می‌دهند تا هرکدام از آن دو مامور هستند تلفن بزنند. بعد از یک هفته که خبری نمی‌شود آقای دکتر صدر با کمیته فوق مجدداً تماس تلفنی می‌گیرند. این بار به ایشان گفته می‌شود شخصی به این نام در آن کمیته بوده است اما مدتهاست رفته و به کار آزاد مشغول است. یک نسخه از یادداشت آقای مهرجو ضمیمه است.

مورد دوم: در اوایل تیرماه ۶۳- شخصی بنام "غریب" از طرف کمیته انقلاب مستقر در کلانتری هفت‌حوض نارمک به منزل یکی دیگر از مرتبطين با نهضت در نارمک مراجعه می‌نماید و بدون ارائه کارت شناسایی و یا حکم به همسرش اخطار می‌کند که نامبرده از طرف کمیته احضار شده است بایستی مراجعه کند. نامبرده ابتدا تحقیق می‌کند که آیا چنین شخصی در کمیته فوق‌الذکر وجود دارد یا خیر که تایید می‌شود. در خلال چند روز بعد مجدداً آقای "غریب"، به منزل نامبرده مراجعه و از وی می‌خواهد که یک روز شنبه بعدازظهر به کمیته برود. نامبرده به کمیته مراجعه می‌نماید و شخصی که خود را "غریب" معرفی می‌کرد، از او درباره شغل، سوابق کار و تحصیل، سوابق خدمات سربازی، فعالیت در جبهه جنگ علیه عراق (در گروه شهید چمران) و اعضای خانواده و رفت و آمد به دفتر نهضت آزادی و علل آن بازجویی‌هایی می‌نماید. بدون آنکه در تمام مدت بازجویی کارت شناسایی و یا حکم ماموریت و مناسبت احضار او را بیان نماید.

مورد سوم: مراجعه شخصی به نام غفوری، به عنوان مسئول کمیته مستقر در کلانتری منطقه ۱۴ واقع در خیابان شهید آیت‌الله سعیدی به منزب مسکونی یکی از افراد مرتبط با نهضت آزادی در خیابان ۱۷ شهریور جنوبی و احضار نامبرده به کمیته می‌باشد. نامبرده به کمیته مذکور مراجعه می‌نماید. آقای غفوری ابتدا به عنوان مالک و مستاجر از وی سؤالاتی می‌نماید و از وی می‌خواهد پرسشنامه‌ای را پر کند و سپس درخواست اطلاعات از وضع کار و فعالیت‌های اعتقادی و اجتماعی و بالاخره رفت و آمد به دفتر نهضت آزادی و اخطار به نامبرده در مورد عدم رفت و آمد به ساختمان نهضت آزادی، که مرکز ضدانقلاب است.

به طوری که ملاحظه می‌شود، این حرکات از ناحیه کسانی به نام کمیته‌ها صورت گرفته است و حداقل در یک مورد مراجعه کننده مسلح بوده است. ممکن است این اقدامات خودسرانه از جانب اعضای کمیته صورت گرفته باشد و یا از جانب افرادی که وابستگی به کمیته نداشته‌اند! به هر حال می‌بایستی تحقیق

بشود و قضیه روشن گردد و تحقیقات در این امر تنها با مقامات قضایی و انتظامی است. خصوصاً که به نام کمیته‌ها صورت می‌گیرد.

البته مواردی دیگر هم هست که برای جلوگیری از اطاله کلام از شرح آنها در اینجا خودداری می‌شود. مسلماً اگر ترتیب جدی برای تحقیقات و رسیدگی به این تخلفات داده شود، آن اطلاعات در اختیار مقامات قضایی صالحه قرار داده خواهد شد و احتمالاً شهود برای ادای توضیحات حضور پیدا خواهند کرد. ناگفته نماند نهضت آزادی یک سازمان اسلامی - سیاسی علنی و قانونی است و در صورتی که مقامات مسئول قضایی و انتظامی، بر طبق موازین و مقررات قانونی توضیحاتی درباره افراد و اعضای وابسته به نهضت و کسانی به ساختمان تردد می‌کنند درخواست نمایند برابر مقررات قانونی در اختیار آنان قرار داده خواهد شد.

با تشکر - والسلام

نهضت آزادی ایران

۲۰ آبان ۱۳۶۳